

[Sundbo.]

de var vedtaget i Forvejen i Finansudvalget, og det var ganske umuligt for et stakkels menigt Medlem af dette Ting at faa nogen som helst Indflydelse paa dem. Det er ikke en forsvarlig Arbejdsmaade i Ting, der ikke haster. Jeg indrømmer, at Finansudvalget, hvis Regeringen kommer med Forslag, som nødvendigvis haster, maa tage Hensyn dertil, men dette havde dog ikke saa stor Hast. Hvorfor i al Verden skulde Redningsbestyreren holde Juleferie i København? han kunde have holdt den et andet Sted. Finansudvalget kunde godt have svaret Ministeren, at man kunde vente til anden Behandling af Finansloven, inden man traf Afgørelse om det Spørgsmaal, det mener jeg havde været korrekt af Finansudvalget. Men i hvert Tilfælde vil jeg meget anbefale ærede Medlemmer at stemme for det Forslag, som Rigsdagsmændene fra Vendsyssel har stillet, saaledes at vi kan faa protesteret imod denne Ordning og faa vedtaget, at Redningsbestyreren skal tilbage igen til Vestjylland.

Formanden: Det vilde være ønskeligt, om vi kunde tilendebringe Behandlingen af dette Afsnit i Dag. Da der er indtegnet endnu nogle Talere, vil jeg derfor henstille til dem at fatte sig i Korthed.

C. C. Heilesen: Jeg skal følge Formandens Henstilling og kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen nævnte som en Begrundelse for at flytte Redningsbestyreren her til København, at der i Fremtiden kun skulde være een Redningsbestyrer, medens der hidtil havde været to, nemlig en Bestyrer af det nørrejydske Redningsvæsen og en Bestyrer af Redningsvæsenet for Bornholm og Møn. Men hvis man ser paa selve den Kommissionsbetænkning, der blev afgivet i 1926 vedrørende Redningsvæsenet, vil man derigennem faa det stærkeste Indtryk af, i hvilken Grad Redningsvæsenet netop er en jydsk Institution, idet det oplyses i Kommissionsbetænkningen pag. 17, at der i 1926 her i Landet fandtes 64 Redningsstationer og 11 Bistationer, og at disse fandtes de 53 Redningsstationer og 10 Bistationer i Jylland. Derigennem har vi det stærkeste Udtryk for, i hvilken Grad det netop her gælder en særlig jydsk Institution, en Institution, der baade ved sin Historie, ved sin Tradition og ved sine fremtidige Opgaver er knyttet til Jylland. Derfor maa der ganske særlig stærke Grunde til, for at man flytter denne

Institutions Sæde fra Jylland til København, og saadanne Grunde er ikke anført. Man vil vel nemlig ikke paastaa, at den Omstændighed, at der findes en halv Snes Redningsstationer paa Bornholm og Møn, skulde gøre det naturligt at flytte Ledelsens Sæde bort fra Hovedlandet, som Jylland ifølge disse Tal, der findes i selve Kommissionsbetænkningen, uimodsigeligt er, og herover til København under Paaskud af, at det skulde være en praktisk Foranstaltning, fordi han skulde kunne føre Tilsyn med Bygning af Redningsmateriellet, naar det bringer ham i saa høj Grad paa Afstand af det, som er Basis for hans praktiske Virksomhed, nemlig det store Antal Redningsstationer i Jylland. Det er da ogsaa med fuldkommen Ret fremhævet i Kommissionsbetænkningen pag. 62, at de af Kommissionens Medlemmer, der havde nøje Tilknytning til Vestkysten, maatte foretrække Aalborg, hvis der skulde være Tale om Flytning, da en nøje Tilknytning til Vestkystens Redningsstationer mentes at være af særdeles stor Betydning. Jeg har selv fra Barnsben haft Bæring med disse Spørgsmaal, jeg har selv været med til at holde i Tovet, naar Redningsstolen skulde glide fra Vraget ind til Kysten, og jeg er overbevist om, at det store Flertal af dem, der har praktisk Kendskab til dette Spørgsmaal, vil være klar over, at er der et Omraade, hvor det er berettiget at stille sig imod den Tendens, der i alt for høj Grad gør sig gældende, til at flytte jydsk Institutioner til København og at centralisere i København, saa at København i endnu højere Grad bliver det alt for store Hoved for Landet, den Tendens, der ogsaa i Administrationen er saa overordentlig uheldig, fordi den gør Administrationen langsom og omstændelig og ofte bringer den i alt for høj Grad paa Afstand af de praktiske Forhold, hvorunder dens Anordninger og Bestemmelser skal gennemføres — er der noget Omraade, siger jeg, hvor der er Grund til at modvirke denne Tendens, er det her, hvor det drejer sig om en Institution som Redningsvæsenet, der, som jeg frembævede, ved sin Historie, ved sin Tradition og ved sine fremtidige Opgaver fremfor nogen anden er knyttet til Jylland.

Derfor vil jeg indtrængende anbefale, at man stemmer for det af mig og mine Kolleger stillede Ændringsforslag. Naar det her er fremhævet, at der var kun eet Medlem, der under Finanslovforslagets første Behandling gjorde disse Synspunkter gældende, vil jeg gerne bemærke, at jeg gentagne Gange i Efteraarets Løb har henvendt mig til den højtærede Minister og